

Έλλη Ιγγλίζ: Οι «Δούλες» μέσα από ένα παιχνίδι θεάτρου αναπαράγουν το πρότυπο εξουσίας που έχουν δεχτεί από την Κυρία

Χριστίνα Μανωλακάκη,

31-03-2025

Η Έλλη Ιγγλίζ απαντά στις ερωτήσεις του CultureNow με αφορμή τη συμμετοχή της στην παράσταση «Δούλες» στο ανέβασμα από την Ομάδα Σημείο Μηδέν και τον σκηνοθέτη Σάββα Στρούμπο στο Θέατρο Άττις.

Η Ομάδα Σημείο Μηδέν και ο σκηνοθέτης Σάββας Στρούμπος παρουσιάζουν ένα από τα πιο «προκλητικά» θεατρικά κείμενα του 20ου αιώνα, τις «Δούλες» του Ζαν Ζενέ. Η παράσταση ανεβαίνει στο Θέατρο Άττις σε μετάφραση του Δημήτρη Δημητριάδη και τους ρόλους του έργου ερμηνεύουν (με σειρά εμφάνισης) η Μυρτώ Ροζάκη – Κλαίρ, η Έλλη Ιγγλίζ – Σολάνζ και ο Ντίνος Παπαγεωργίου – Κυρία.

-Ποια είναι η προσέγγιση του Σάββα Στρούμπου στις “Δούλες” και πως διαμορφώθηκε το έργο μέσα από τη δουλειά της ομάδας σας;

Στο σκηνοθετικό σημείωμα αναφέρεται ότι “Στις Δούλες όλα είναι θέατρο μέσα στο θέατρο“. Για τη Σολάνζ και τη Κλαίρ, κατά κάποιον τρόπο, αυτό το παιχνίδι του θεάτρου είναι ένας τρόπος ύπαρξης. Οι δύο δούλες μέσα από ένα παιχνίδι θεάτρου που οδηγεί στο θάνατο αναπαράγουν το πρότυπο εξουσίας που έχουν δεχτεί από την Κυρία. Κατά τη διάρκεια των προβών και μέσα από το υλικό του κειμένου, της έρευνας και του αυτοσχεδιασμού,

άνοιξαν δρόμοι και άξονες όπως του σαρκασμού του καρναβαλικού στοιχείου αλλά και του τραγικού αδιεξόδου και εγκλεισμού αυτών των δύο γυναικών.

-Η σχέση της Σολάνζ με την Κλερ (Μυρτώ Ροζάκη) είναι βαθιά συγκρουσιακή αλλά και αλληλένδετη. Πώς βιώνετε αυτή τη σχέση επί σκηνής και πως αλλάζει η δυναμική μεταξύ τους όσο προχωρά το έργο;

Στο έργο η Σολάνζ και η Κλαιρ διαρκώς συγκρούονται, σαρκάζουν, αντιφάσκουν, διαφωνούν, όμως δεν μπορούν να ανεξαρτητοποιηθούν. Πάνε μαζί. Κατά τη διάρκεια του έργου υπάρχουν δυναμικές, άλλοτε η μία προσπαθεί να κυριαρχήσει άλλοτε η άλλη, όμως παρασύρονται από το παιχνίδι τους που τελικά τις οδηγεί στο τέλος και στο θάνατο.

-Πώς διατυπώνεται στη σκηνή η φύση της εξουσίας και πως συμβάλλει το γέλιο, το βλέμμα και η ίδια η παρουσία της Κυρίας (Ντίνος Παπαγεωργίου) σε αυτή την δυναμική;

Η διαρκής παρουσία της Κυρίας καθ' όλη τη διάρκεια της παράστασης είναι καταλυτική, καθώς η Κυρία / εξουσία φαίνεται να γνωρίζει τα πάντα, εξού και η σαρκαστική ματιά, με έναν τρόπο όλα γίνονται υπό την καθοδήγηση της, όλα γίνονται εν γνώση της.

-Η χρήση του γαντιού στην παράσταση αποκτά τελετουργικό χαρακτήρα, μετατρέποντας μια καθημερινή κίνηση σε κάτι φορτισμένο. Μπορείτε να μας μιλήσετε για το τι αναδεικνύεται μέσα από αυτήν την χειρονομία;

Πράγματι η χρήση του γαντιού αποκτά συμβολικό χαρακτήρα, άλλοτε είναι το γάντι της δουλείας, άλλοτε λειτουργεί με παιγνιώδη τρόπο, και στο τέλος γίνεται το γάντι του θανάτου, συμβολικά.

-Ποιο είναι το προσωπικό σας αγαπημένο στοιχείο στο συγκεκριμένο ανέβασμα;

Το αγαπημένο μου στοιχείο είναι αυτό του σαρκασμού και της μουσικότητας.

-Σας αποκαλύφθηκε κάτι νέο για το έργο κατά τη διαδικασία των προβών η και των παραστάσεων;

Το υλικό του κειμένου που συνδυάζει την ποιητικότητα με τον καθημερινό λόγο, είναι ένα υλικό τόσο πολυδιάστατο και πολυεπίπεδο, που διαρκώς εκπλήσσει.